

บุษราคัม ฝนิกทอง 2554: ความหลากหลายของกลุ่มจุลินทรีย์ดินในพื้นที่ปลูกหม่อนที่มี
ปัญหาโรครากเน่า ปรินญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (ปฐพีวิทยา) สาขาปฐพีวิทยา ภาควิชา
ปฐพีวิทยา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศวพร สุขผล, ปร.ด.
127 หน้า

โรครากเน่าเป็นโรคระบาดที่สำคัญของหม่อน ซึ่งวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาความ
หลากหลายและคัดแยกเชื้อราและแบคทีเรียจากดินบริเวณรากหม่อนในพื้นที่ที่เกิดการระบาดของ
โรครากเน่า เปรียบเทียบความแตกต่างของโครงสร้างประชากรเชื้อราและแบคทีเรียที่ก่อให้เกิดโรค
รากเน่าและไม่เกิดโรครากเน่าในหม่อนพันธุ์บุรีรัมย์ 60 และพันธุ์คุณไพล และผลของสมบัติทาง
กายภาพและทางเคมีของดินหลังจากการจัดการดินต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรเชื้อรา
และแบคทีเรียบริเวณรากหม่อนพันธุ์บุรีรัมย์ 60 และพันธุ์คุณไพล ทำการศึกษา โครงสร้างประชากร
เชื้อราและแบคทีเรียด้วยเทคนิค denaturing gradient gel electrophoresis (DGGE) ร่วมกับการศึกษา
สมบัติทางกายภาพและทางเคมีซึ่งมีบทบาทต่อการเข้าทำลายของจุลินทรีย์ก่อโรคในพื้นที่ และ
ทำการศึกษาความหลากหลายของประชากรเชื้อราและแบคทีเรียบริเวณรากของหม่อนพันธุ์คุณไพล
และพันธุ์บุรีรัมย์ 60 ด้วยเทคนิค cloning พบว่า ในหม่อนทั้ง 2 พันธุ์ มีการเข้าอาศัยของเชื้อราและ
แบคทีเรียบริเวณรากแตกต่างกัน โดยพบว่าบริเวณรากของหม่อนพันธุ์บุรีรัมย์ 60 และพันธุ์คุณไพลที่
ไม่เป็นโรครากเน่ามีแบคทีเรียประชากรหลัก คือ *Acidobacteria* และ *Microbacterium* ซึ่งเป็นเชื้อ
ปฏิปักษ์ของเชื้อราดินสาเหตุของโรครากเน่าและเมล็ดเน่า ส่วนความหลากหลายของประชากรเชื้อรา
ในหม่อนทั้ง 2 พันธุ์ ที่เป็นโรครากเน่ามีประชากรหลัก คือ *Pythium ultimum* และ *Fusarium solani*
เป็นเชื้อสาเหตุของการเกิดโรครากเน่าและโรคเน่าคอดินในไม้ประดับและพืชเศรษฐกิจหลายชนิด

ผลการศึกษารูปแบบการเกษตรกรรมเพื่อลดโอกาสการเข้าทำลายของเชื้อสาเหตุโรครากเน่า
ส่งผลให้สมบัติทางกายภาพและทางเคมีของดินเกิดการเปลี่ยนแปลง อีกทั้งยังส่งผลต่อการ
เปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรของเชื้อราและแบคทีเรียบริเวณรากหม่อนในพื้นที่ที่มีการระบาดของ
ของโรครากเน่า นำมาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้วย canonical correspondence analysis (CCA) พบว่า
การจัดการดินโดยวิธีไม่ไถระเบิดดินดานและใส่ปุ๋ยซั่มในอัตราคือ 200, 300 และ 400 กิโลกรัมต่อไร่
ส่งผลให้ดินมีสภาพน้ำสูงขึ้นและความหนาแน่นรวมของดินต่ำลง รวมทั้งค่าพีเอชในช่วง 5.5-5.9
มีแนวโน้มที่จะช่วยลดการเข้าทำลายของจุลินทรีย์ก่อโรครากเน่าในหม่อนได้